

عنوان مقاله:

سرمایه ی اجتماعی سازمانی، موضوعی فراموش شده در هزاره ی سوم

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی تحقیق و توسعه در هزاره سوم (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

جعفر بیک زاد - دکترای تخصصی مدیریت دولتی و استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد بناب

محمدرضا خوش طبیعت - دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت بازرگانی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات آذربایجان شرقی، گروه مدیریت، تبریز،

سعید رضاییگی - دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت بازرگانی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات آذربایجان شرقی، گروه مدیریت، تبریز،

خلاصه مقاله:

سرمایه ی اجتماعی یک هنجار غیر رسمی ایجاد شده میباشد که همکاری میان دو یا چند شخص را افزایش میدهد. سرمایه ی اجتماعی اهمیت اساسی شبکههای قوی، روابط مبتنی بر اعتماد و همکاری را در اجتماعات آشکار میسازد. اهمیت سرمایه ی اجتماعی سازمانی در این است که سبب اجتماع افرادی (گروهها، تیمها، سازمانها و...) شود که با همدیگر به طور موفقیت آمیز کارها را به پایان میرسانند. در واقع امروزه در بیشتر موارد در سازمان ها به سایر عوامل از جمله ماشین آلات، امکانات، سطح تولید و... توجه بیشتری می کنند و متأسفانه توجه به سرمایه های اجتماعی و انسانی چشمگیر و قابل توجه نیست. در حالی که سازمان یعنی انسان و توجه به سرمایه ی اجتماعی یعنی قرار گرفتن در مسیر رشد و پیشرفت. در این مقاله، مفهوم و سیر تاریخی سرمایه اجتماعی مورد بررسی قرار گرفته و تعاریفی از آن ارائه میگردد و ضمن اشاره به انواع سرمایهها به تفارقات و اشتراکات سرمایه اجتماعی و انسانی پرداخته و در ادامه نیز انواع سرمایه اجتماعی را به صورت تفصیلی مورد بررسی قرار میدهیم. پس از بیان سرمایه ی اجتماعی سازمانی، در نهایت سطوح و تأثیرهای سرمایه اجتماعی را بررسی و سپس به بررسی عناصر و ابعاد آن و مزایا و مخاطرات سرمایه ی اجتماعی می پردازیم. بخش پایانی مقاله نتیجه گیری و طرح پیشنهادات است که می تواند مفید واقع شود.

کلمات کلیدی:

سرمایه ی اجتماعی، سرمایه ی اجتماعی سازمانی، سرمایه ی انسانی، شبکه ی اعتماد، شعاع اعتماد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/327333>

